

ZPRÁVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Červen 2023

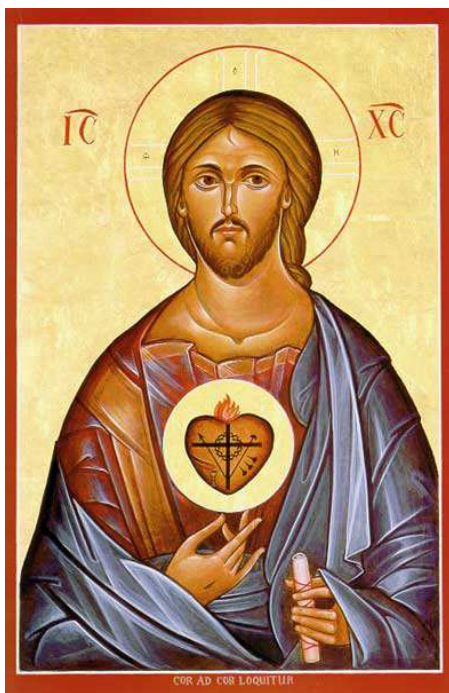
JEŽÍŠOVO SRDCE BIJE PRO NÁS

Ve všech národech je srdce symbolem středu lidské bytosti, symbolem lidskosti, vztahů, symbolem lásky... Kdyby svět zapomněl na „srdce“, zavládla by v něm jen vůle a rozum. Tak by se svět stal chladným a krutým. Proto přišel Boží Syn na zem, aby ukázal, že Bůh je láska a že má své srdce otevřené pro každého člověka. Je pro nás útěchou a oporou, že nad každým člověkem bdí Boží srdce, které má nekonečnou lásku i moc a říká: „Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce“ (Jer 31,3).

Musíme si stále znovu připomínat, že jsme milovaným Božím dítětem. Každý z nás totiž vnitřně o lásce pochybuje a samozřejmě i o lásce Boží. Tuto pochybnost zasel do srdce

člověka Nepřítel. Snaží se nám namluvit, že Bůh je nepřítelem naší svobody, že si nepřeje, abychom byli šťastní. Snaží se nám namluvit, že Bůh je zachmuřeným a přísným soudcem a nedokáže mít pochopení s našimi křehkostmi. Abychom pochopili a opravdově prožili, že jsme milovanými Božími dětmi, musíme přijít k Ježíšovu srdci.

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“, říká Ježíš. Pojďte ke mně! Ne s vlastními zásluhami, ale s tím, co vás unavuje

a obtěžuje. Pojdte ke mně, aniž byste maskovali, jak na tom skutečně jste, co není v pořádku a v čem jste slabí. Pojdte ke mně a otevřete mi své srdce, vyprávějte mi o svém soužení i o svých hříších. Ve mně najdete odpočinek, po němž tolik toužíte, a pokoj, po němž prahnete. Není těžké přijmout mou vůli, protože mé jho netlačí a mé břemeno netíží.

Když upneme svůj pohled na Ježíše „tichého a pokorného srdcem“ a začneme jej skutečně poslouchat, osvobodíme se od břemene náboženství. Toho náboženství, které je chápáno jen jako výkon obřadů, zásluh, skutků a povinností.

V Ježíši se zjevuje tvář milujícího Boha, který má moc naplnit nejhlubší touhy duše každého člověka. Víra osvobozená od břemene náboženství se mění ve zkušenost přijetí nové, shůry pocházející síly. Ježíš neočekává, že ti, kteří trpí pod tíhou nějakého břemene, k němu přijdou ze své vlastní iniciativy. A protože je miluje, sám se k nim obrací se svým pozváním „Pojďte ke mně“ a jde jim vstříc.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo je maximální lidský výraz božské lásky. Ježíšovo Srdce je jedinečným a skutečným symbolem Božího milosrdenství. Ježíšovo srdce je totiž středem a zdrojem, z něhož prýští spása celému lidstvu.

Úcta k nejsvětějšímu srdci Páně se rozšířila v 17. století, kdy Sv. Markéta Marie Alacoque měla zjevení, ve kterých jí bylo dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Ve svých dopisech píše:

Pán i na nás ustavičně hledí s milosrdenstvím, nezapomínejme na to! Stále nás milosrdně očekává. Nemějme strach se k Němu přiblížit! Má milosrdné srdce. Ukážeme-li mu svoje vnitřní rány, svoje hříchy, On nám vždycky odpustí. Je čirým milosrdenstvím. Jděme za Ježíšem!

Pastorace.cz

TRPÍME MUKA BOŽÍ VZDÁLENOSTI?

Jestliže nám je zatěžko nalézt přístup k niternému pochopení eucharistie, obraťme se do sebe. Postavme se tváří v tvář tajemství našeho vlastního života, kterému se většinou snažíme v ruchu všedního dne unikat narkotikem požitek! Dovolme zvítězit věčné touze v nás! Věnujme sluch Bohu v našem nitru! A zděsme se konečně nad hrůzou osamělosti vnitřního člověka v nás!

Tažme se v plné vážnosti, jestli necitelnost pro Boha, z níž ho obžalováváme nebo jíž jsme pohoršeni, a schopni ji považovat za napolo přiznaný důkaz jeho neexistence, zda tato naše necitelnost není právě tím, s čím jsme se již v hloubi našeho srdce ztotožnili, abychom nemuseli být lidmi nekonečné lásky,

lidmi věčnosti, lidmi, kteří se v blaženosti nechávají Bohem přetěžovat! Jestliže tímto a podobným způsobem (existuje jich však ještě nekonečně víc) budeme čelit bez vytáček svému vlastnímu bytí, bude nám náhle darováno i pochopení svátosti: Neboť, co o ní věřice slyšíme, pojednou zazní jako odpověď na otázku, která v nás vyvstala a již jsme my sami: Trpíme muka Boží vzdálenosti?

Zde je ten, kdo v absolutní temnotě smrti řekl: Otče, do Tvých rukou ode-vzdávám svého ducha, zde je On se svou smrtí. Trpíme muka neschopnosti milovat? Zde je ten, který v noci, kdy byl zrazen (zrazen námi všemi), miloval všechny své až do krajnosti.

Chtěli bychom být věrni zemi a nikdy nevidět zánik pozemského díla? Zde je proměněná země v proměněném těle Zmrtvýchvstalého, zde je počátek slavného dovršení této země! Ber a jez závdavek záchrany a slávy veškerého těla!

Trápí nás dvojznačnost, křehkost a prázdnota našeho vlastního bytí, jeho vina, jeho selhání, jeho děsivá ubohost? Zde je ten, který pro nás, sám bez viny, vytrpěl všechnu propastnost naší viny, zatímco se pro nás stal prokletím, a jenž nás, protože nás znal až na samé dno nás samých, přijal, miloval, uzdravil?

Mučí nás strach z nesmyslných konců? Zde je ten, který již všechny konce předem přijal, vykoupil a kdo nám v čiré bezmocnosti dává sílu je přijmout. Zde je všechno: smysl, bolest a blaženost našeho bytí. Skryté. A přístupné pouze vírou. Ale pravdivé a skutečné.

Ó, svatá hostino, tak toužíme modlit se s církví, v níž je přijímán Kristus, a jeho utrpení se nám v památné hostině zpřítomňuje a dává jako záruka nadcházející slávy.

Karl Rahner: O svátostech v církvi

Píseň:

Toto je moje tělo - Eucharistia.

Toto je kalich mé krve - Eucharistia.

A to tělo jsi ty, to tělo jsem já.

A to tělo jsme my - Eucharistia.

BIBLICKÉ INSPIRACE

Biblický text

Z evangelia podle Matouše (slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova)

V ten čas řekl Ježíš: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo.

Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit. Pojdte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“ (Mt 11,25-30)

Náměty k meditaci

- Je to paradoxní. Kristus říká "pojdte ke mně a přijměte mé slovo, a tak najdete odpočinek", a my často nechceme přicházet ke Kristu právě proto, že jsme unavení a nemáme sílu brát na sebe další závazky. Máme totiž za to, že Kristovo slovo je především dalším úkolem.

- Pozvání ke Kristu je pozváním k učenictví, k přijetí jeho učení. Výzvou "přijměte na sebe mé jho" Kristus vybízí k přijetí svého slova, svého výkladu Mojžíšova zákona
- ("neboť jsem tichý a pokorný srdcem"). Liturgický překlad není přesný: slovo tichý bychom měli nahradit přívlastky mírný, laskavý, shovívavý. Příslušné řecké slovo označuje totiž postoj přátelský, sklánějící se k druhému člověku. Je to opačný postoj než tvrdost, ryzí zákonictví, které se neohlíží k člověku. I druhý přívlastek (pokorný srdcem) obsahuje v zásadě stejnou myšlenku: Kristus nevystupuje jako arogantní, povýšený učitel se zdrcující autoritou, ale mírně a pokorně, skláněje se k člověku
- Kristus nás nebude "drtit" výčitkami a poučkami ("jak jsme nemožní, že jsme zase provedli něco jiného, než jsme měli udělat coby dobří křesťané"): on je přece mírný, shovívavý. A to nám dodává důvěry, abychom neotáleli přicházet k němu i tehdy, když něco pokazíme a nezvládneme. Mohu k němu přicházet právě proto, že se ke mně sklání ... A se stejnou shovívavostí a trpělivostí (a ne se zvednutou rákoskou!) mě svým slovem uvádí na správnou cestu, na cestu spočinutí.
- Objevím-li pravou Kristovu tvář, odkryji také skutečnou povahu jeho slova. Je-li Kristus zákoníkem, pak jeho slovo bude také jen zákonem. A bude-li Kristus mým průvodcem, pak jeho slovo bude ukazatelem cesty. A pokud jsem objevil, že bez Krista jen živořím, pak ... bez jeho slova nebudu schopen žít!

Pastorace.cz

LITURGICKÉ OKÉNKO

O slavení eucharistie

K tématu, které je velmi důležité a mnohokrát různými autory reflektované, přinášíme pohled rané církve, tedy té, ve které žili přímí potomci těch, kteří zažili Velikonoční události.

V den, kterému se říká den Slunce (tj. v *neděli*), se všichni, ať přebývají ve městech nebo na venkově, shromažďují na jednom místě. Tento den předně proto, že je to den, v němž Bůh změnil tmu a beztvarou hmotu a stvořil svět, a dále proto, že v tento den vstal náš spasitel Ježíš Kristus z mrtvých.

Čte se z pamětí apoštolů nebo ze spisů proroků. Potom, když předčítající skončí, pronese představený řeč, v níž napomíná a vybízí k napodobování všeho toho krásného. Potom všichni společně vstaneme a nahlas se modlíme. A jak jsme o tom již dříve mluvili, když naše modlitby skončí, přináší se chléb

a víno s vodou. Dále se hlasitě modlí představený a vzdává Bohu díky, jak je mu dáno, a lid na to přisvědčuje slovem »amen«.

Každý pak dostává a přijímá z pokrmu díkůvzdání a nepřítomným se posílá po jáhnech. Tomuto pokrmu říkáme eucharistie, díkůvzdání. Nesmí na něm mít účast nikdo jiný než ten, kdo věří v pravdivost našeho učení, kdo byl omyt koupelí na odpuštění hříchů, koupelí znovuzrození, a kdo žije tak, jak nám to odkázal Kristus.

Nepřijímáme tu totiž obyčejný chléb a obyčejný nápoj; ale jak jsme byli poučeni, právě takovým způsobem, jakým byl náš spasitel Ježíš Kristus skrze Boží slovo učiněn tělem, a měl tělo a krev pro naši spásu, je tělem a krví vtěleného Ježíše také tento pokrm, nad nímž byla skrze jeho slovo pronesena modlitba díkůvzdání a z něhož se proměnou živí naše těla a naše krev.

Apoštolové totiž ve svých pamětech, které nám předali a které nazýváme evangelia, sdělili, že jim Ježíš dal následující příkaz: Když vzal do rukou chléb a vzdal Bohu díky, řekl: ‚To konejte na mou památku; toto je mé tělo.‘ A podobně když vzal

do rukou kalich a vzdal Bohu díky, řekl: ‚Toto je má krev.‘ A že to svěřil pouze jim. A my už si to od té doby stále navzájem připomínáme.

Přitom ti z nás, kteří mají nějaký majetek, dávají dar, každý, co uzná za vhodné. To, co se takto sebere, se ukládá u představeného, a ten pak z toho vypomáhá sirotkům a vdovám i lidem, kteří pro nemoc nebo z nějaké jiné příčiny trpí nedostatkem, také uvězněným a cizincům, kteří tam zavítali na svých cestách, prostě stará se vůbec o všechny, kdo jsou v nouzi. A jsme stále pospolu. A při všem, co obětujeme, velebíme Stvořitele veškerenstva skrze jeho Syna Ježíše Krista a skrze Ducha svatého.

Sv. Justýn: První apologie (2. stol. A.D.)

Modleme se:

Děkujeme Ti, Otče náš, za život a poznání, jež jsi nám zjevil skrze svého Syna Ježíše. Tobě buď věčná sláva!

Jako byl tento úlomek chleba rozptýlen po údolích a shromážděn v jedno, tak necht' je shromážděna tvá církev ze všech končin země a dána do tvého království.

Ty, Vládce všemohoucí, jenž jsi všechno stvořil ke slávě svého jména, jsi dal k obživě lidem pokrm i nápoj, aby ti děkovali. Nám pak daruj duchovní pokrm i nápoj a věčný život skrze svého Syna Ježíše Krista.

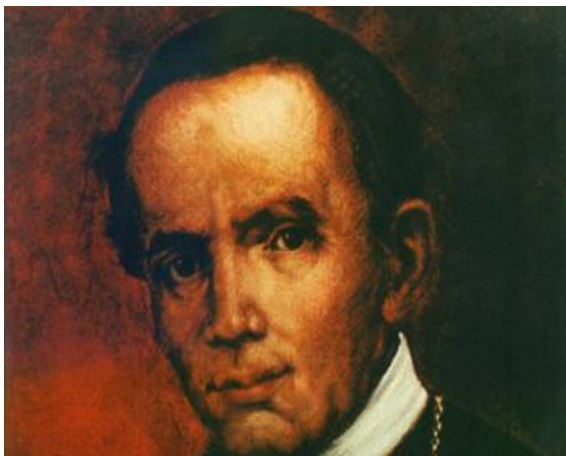
Tobě budiž věčná sláva!

Didaché (konec 1. stol. A.D.)

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Jan Nepomuk Neumann, biskup

Jan Nepomuk Neumann se narodil 28. března 1811 v Prachaticích na Šumavě. Jak sám vzpomíná ve svém deníku, oba jeho rodiče byli hluboce věřící. Po ukončení základní školy v Prachaticích odešel do Českých Budějovic na piaristické gymnázium, kde horlivě studoval latinu a řečtinu. Soukromě se ale musel doučovat i češtinu, protože doma se mluvilo spíše německy.

Po maturitě váhal mezi medicínou v Praze a seminářem v Českých Budějovicích. Nakonec ho k jeho překvapení přijali do budějovického semináře. Během studií teologie se mu dostaly do rukou listy „Annale Leopoldinae“, časopis o amerických misiích, což rozhodlo o jeho dalším povolání.

Po ukončení teologie jej však čekala překážka, z dnešní perspektivy skoro nepředstavitelná: kvůli nadbytku kněží ho odmítli vysvětit. V nouzi se tedy obrátil na svého přítele, budějovického faráře P. Dichtla. Tomu se povedlo přes známého ve štrasburském semináři kontaktovat ordináře ve Filadelfii,

biskupa Francise Kenricka, který stále pracně sháněl kněze pro práci s emigranty v Severní Americe.

Z Prachatic vyjel Jan 8. února 1836 záměrně bez rozloučení. Z Budějovic poslal rodičům lístek s vysvětlením, že je nechtěl zbytečně trápit; kéž je jim útěchou, že jde tam, kam ho posílá Pán. Odjížděl s pevným rozhodnutím, že bude prosit o dovolení pracovat pro duše, které jsou nejvíce opuštěné, ať už jsou to Němci, nebo Indiáni. A jestliže ho nikdo nepřijme, stáhne se do samoty a bude konat pokání za své hříchy i za hříchy druhých.

25. června 1836 přijal Jan Nepomuk ve věku pětadvaceti let kněžské svěcení. Ihned následovalo pověření pracovat na rozlehlém území v okolí města Buffalo, poblíž Niagarských vodopádů. V červenci odsloužil první mši svatou ve vesničce Williamswille, v kostele bez střechy a oken. Sám pocházel z drsných poměrů, ale tvrdé životní podmínky jeho farníků ho hluboce zasáhly. V těch dobách se tam nacházelo mnoho roztroušených emigrantských osad, které tvořily převážně německé rodiny, ale i francouzské, irské a české. Jednotlivé osady oddělovaly husté lesy, močály a řeky, pořádné silnice chyběly. Sloužil nejenom duchovně, ale staral se i o praktické potřeby přistěhovalců. Myslel hodně na děti a jejich vzdělání, zakládal a pomáhal stavět školy. Tam se také poprvé setkal a spřátelil s indiány, nazýval je „chudými dětmi přírody“.

Protože ještě nebyly řádné komunikace, jezdil stovky kilometrů na koni, někde používal člun a dost často jen své nohy. Během neustálého namáhavého a osamělého cestování od jedné osady k druhé cítil stále silněji potřebu zázemí, jakési duchovní rodiny. Oslovoval je a lákal komunitní způsob práce redemptoristických misionářů, do této kongregace také v roce 1840 také spolu se svým bratrem Václavem vstoupil.

Jan se v Baltimoru podílel na pastoraci farnosti a rovněž pomáhal s organizací stavby nové baziliky sv. Alfonse z Liguori, zakladatele kongregace redemptoristů. Už po dvou letech jej zvolili představeným řeholního domu v Pittsburgu a v letech 1847 až 1849 už vedl celou americkou misii redemptoristů.

V roce 1852, kdy žil v Baltimoru jako představený kláštera sv. Jakuba, jej zastihla nečekaná volba nového filadelfského biskupa. Měl se jím stát on sám. Jan si to nepřál a po pravdě řečeno ani filadelfští katolíci nebyli nadšeni: Jan Nepomuk se jim zdál málo reprezentativní pro takový úřad. Byl malé postavy – měřil jen 160 cm, nepotrpěl si na oblékání, navíc byl cizinec a mluvil anglicky se zvláštním přízvukem. Arcibiskup Kenrick však na své volbě trval.

I v novém úřadě se věnoval především obyčejným lidem, neúnavně objížděl všechny svěřené farnosti. Při každé vizitaci uspořádal duchovní obnovu, ale také zakládal nemocnice, sirotčince a školy, zval do diecéze nové řeholní komunity, aby se o tyto domy staraly. Nechal vybudovat osmdesát kostelů a více než stovku farních škol; právem je proto považován za zakladatele amerického katolického školství. Velice usiloval i o zmírnění projevů rasismu. Pro potřeby pastorače sám sepsal malý a velký katolický katechismus, který se později dočkal jednadvaceti vydání.

Jeho životní pouť skončila zcela náhle 5. ledna 1860, když se vracel z pošty, ve věku nedožitých 49 let. Šlo o srdeční zástavu. Arcibiskup Kenrick o jeho smrti prohlásil: „On nemohl zemřít jinak než na cestě. Byl stále na pochodu. Každou hodinu, v každém okamžiku života jeho duše směřovala k Pánu Bohu.“ Pohřben byl v redemptoristickém kostele sv. Petra ve Filadelfii.

Beatifikační proces začal v roce 1897 a 13. října 1963 bylo v rámci zasedání 2. vatikánského koncilu blahorečení vyhlášeno. Papež Pavel VI. ho slavnostně svatořečil 19. ledna 1977.

Prachatický rodák Jan Nepomuk Neumann se tak stal paradoxně druhým americkým světcem. Nejenže hlásal jednotu, ale jako by sám ztělesňoval most mezi různými světy: syn Němce a Češky slouží v Americe bílým několika národů, indiánům i černochům.

Jeho motto „Passio Christi conforta me“ - „Kristovo utrpení ať mě posiluje“ - nám odhaluje tajemství jeho života a nevyčerpatelný zdroj síly jeho plodné a svaté práce.

Neumannium.cz

MŠE SVATÁ ZA SINODÁLNÍ PROCES

Ve středu 31. května večer se sešli kněží a věřící našeho vikariátu s otcem biskupem Zenkem Wasserbauerem při večerní mši svaté před palladiem v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi. Modlili se za zdárný průběh synody. Pak byli všichni pozváni do farního centra, kde při občerstvení měli možnost dále diskutovat s otcem biskupem i mezi sebou. Setkání se vydařilo, byli jsme rádi, že jsme se mohli blíže poznat a podiskutovat.

IF

Kolegiátní kapitula svatého Kosmy
a Damiána ve Staré Boleslavi

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Mariánská pouť k Palladiu země české 15. srpna 2023

Poutní mše svatá - 9.00 hodin

celebruje **P. Prokop Petr Siostrzonek OSB**
arcidiecézní biskup

Večerní mše svatá - 18.00 hodin

celebruje **J. M. Libor Bulín**, probošt Kolegiátní kapituly
svatých Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, kustod Palladia
země české a staroboleslavský farář

13. srpna 2023

Malá Mariánská pouť

mše svatá - 9.00 hodin

celebruje **Mons. Michael Slavík Th. D.**

Mariánský koncert - 18.00 hod.

Interpreti - na varhany a varhanní pozitiv
budou hrát **studenti Pražské konzervatoře**

/ Vstupenky v Informačním centru /

20. srpna 2023

Velká Mariánská pouť

mše svatá - 9.00 hodin

celebruje **Mons. Karel Herbst SDB**
pomocný biskup pražský
doprovází chrámový sbor **Václav**

Večerní mše svatá - 18.00 hod.

celebruje **J. M. Libor Bulín**
probošt Kolegiátní kapituly svatých
Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi

APOŠTOLÁT MODLITBY

ČERVEN 2023

celosvětová síť modlitby s papežem Františkem

Úmysl papeže: Za zrušení mučení

Modleme se, aby se mezinárodní společenství zavázalo ke konkrétním krokům k vymýcení mučení a zajistilo podporu obětem a jejich rodinám.

Národní úmysl: Za biřmovance

Modleme se za ty, kdo letos přijímají svátost biřmování, aby se stali šířiteli radostné zvěsti.

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

1.6. (čtvrtek)	památka svatého Justina, mučedníka
2.6. (pátek)	památka svatých Marcelina a Petra, mučedníků
4.6. (neděle)	slavnost Nejsvětější Trojice
5.6. (pondělí)	památka svatého Bonifáce, biskupa a mučedníka
6.6. (úterý)	památka svatého Norberta, biskupa
11.6. (neděle)	slavnost Těla a Krve Páně
13.6. (úterý)	památka svatého Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
15.6. (středa)	sv. Víta, mučedníka
18.6. (neděle)	slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.6. (pondělí)	památka svatého Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
21.6. (středa)	památka svatého Aloise Gonzagy, řeholníka
24.6. (sobota)	slavnost Narození svatého Jana Křtitele
25.6. (neděle)	slavnost svatých Petra a Pavla, apoštolů
27.6. (pondělí)	sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve
28.6. (středa)	památka svatého Ireneje, biskupa a mučedníka
30.6. (pátek)	památka Svatých prvomučedníků římských

Svatá Hora v roce 2023 oslaví 291. výročí Korunovace

Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram – Svátá Hora
a město Příbram Vás zvou na

MONS SACER
BASILICA MINOR

slavnost Korunovace

v neděli 18. června 2023

Sobota 17. června 2023

17:00 Mše svatá

17:00–18:00 Přednáška PhDr. Věry Smolové „O slavnosti Korunovace“ ve sklepení

18:15–19:00 Komentovaná prohlídka Svaté Hory – začátek u prodejny

(počet míst omezený, rezervujte si prosím Vaši účast na těchto dvou bodech včas na tel. 318 429 943)

19:00 Modlitba posvátného růžence u Korunovačního oltáře

19:30 Mše svatá z vigilie, celebruje biskup Karel Herbst. Po mši svaté světelný průvod

Neděle 18. června 2023

7:30 Mše svatá v bazilice

8:30 Modlitba posvátného růžence u Korunovačního oltáře

9:00 Slavnostní mše svatá, celebruje arcibiskup Jan Graubner.

Hudba: Ch. Gounod: Messe solennelle. Vepřekův smíšený sbor,
Svatohorský chrámový sbor, Příbramská filharmonie a hosté.

Po mši svaté následuje **průvod s milostnou soškou**

11:00 Tichá mše svatá v bazilice

13:00 Mariánská pobožnost se slavnostním požehnáním
a uctíváním milostné sošky u Korunovačního oltáře

14:00 Varhanní půlhodinka, interpret Irena Chříbková.

Vstup na koncert pouze před jeho začátkem

15:30 Mše svatá

16:15 Zpívané české nešpory

- V den slavnosti je možnost získání plnomocných odpustků za obvyklých podmínek
- Možnost svátosti smíření
- V průběhu dne bude možné navštívit svatohorské muzeum

Milostnou sošku Panny Marie Svatohorské korunoval papežskými korunkami na základě dekretu papeže Klementa XII. pražský sovětský biskup Jan Rudolf Špork 22. června 1732. V tomtož dekretu papež Klement stanovil, že se Korunovace bude slavit 3. nedělí po slavnosti Seslání Ducha Svatého.

Socha a tisk Tiskárna PRIMA, spol. s r. o.

Změna programu vyhrazena

INFORMACE: ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST U KOSTELA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE PŘÍBRAM – SVATÁ HORA,
261 01 PŘÍBRAM II – 591, TEL.: 318 429 930, E-MAIL: BASILICA@SVATA-HORA.CZ
WWW.SVATA-HORA.CZ

MODLITEBNÍ SETKÁVÁNÍ NAD PÍSMEM

Přijměte pozvání na další setkání ve Farním centru v Jungmannově ulici v úterý **20. června v 19 hod.**

Inspirací pro zamyšlení a modlitbu bude pokračování osmé kapitoly Janova evangelia.

Těšíme se na vás!

Vladimír Šimík, tel: 602 266 586, v.simik@centrum.cz

ROZPIS ŽIVÉHO RŮŽENCE

	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec
Vopatová	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný
Mikulovská	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný
Čáslavková	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla
Váňová	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla
Lomová	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla
Gurtlerová	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla
Lukášková	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla
Nohynkovi	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný
Špinarová	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný
Dubnová	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný
Bajerovi	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný
Vopatovi	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný
Gryzová	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný
Kůla	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný
Boldizsát	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný
Houštecká	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný
P. Mariusz	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný
Bahník	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný
Kopecká	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný
Tintěrovi	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný

FARNOST SV. PROKOPA VÁS ZVE NA

SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA SÁZAVĚ

PONDĚLÍ 3. 7. 2023

19:00 POBOŽNOST KE SV. PROKOPOVI

19:30–22:00 EUCHARISTICKÁ ADORACE

ÚTERÝ 4. 7. 2023

SLAVNOST SV. PROKOPA

8:30 POUTNÍ MŠE SVATÁ FARNOSTI KOLÍN
SLOUŽÍ OTCOVÉ VERBISTÉ

10:30 SLAVNOSTNÍ POUTNÍ MŠE SVATÁ
SLOUŽÍ P. VOJTĚCH KODET, O.CARM

18:00 KONCERT SE SPOLKEM SVATÁ LUDMILA
VARHANY DANIELA VALTOVÁ KOSINOVÁ; PŘEDNES JAN KAČER

NEDĚLE 9. 7. 2023

VELKÁ SVATOPROKOPSKÁ POUŤ

10:30 HLAVNÍ POUTNÍ MŠE SVATÁ
SLOUŽÍ MONS. JUDE THADDEUS OKOLO, APOŠTOLSKÝ NUNCIUS V ČR

Srdečně zveme na svatoprokopskou Sázavu poutníky i návštěvníky, otevřeno máme celý rok. Celoročně je také otevřen prohlídkový okruh „Český patron svatý Prokop“ provozovaný farností.

Více na <https://www.sazavskyklaster.cz/> a na FB: Sázavský klášter – poutní místo sv. Prokopa
Tel.: P. Radim Cigánek, farář 776 229 671; Ivo Knížek, kustodán 777 907 980

NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ 2023

STARÁ BOLESLAV 27.–28. ZÁŘÍ

STŘEDA 27. ZÁŘÍ

19.00 příjezd relikvie sv. Václava

před areál baziliky sv. Václava ve Staré Boleslavi
následuje

Svatováclavský koncert

(J. D. Zelenka: Sub olea pacis et palma virtutis) a **nešpory**

ČTVRTEK 28. ZÁŘÍ

7.00 mše svatá na hrobě sv. Václava

v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze

7.00 ranní chvály v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi

7.30 a 8.30 mše svaté v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi

10.00 POUTNÍ MŠE SVATÁ na Mariánském náměstí ve Staré Boleslavi

hlavní celebrant: Dominik kardinál Duka OP

kazatel: Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický

14.00 modlitba za národ u Palladia země České

v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi

17.30 závěrečný koncert pro poutníky

v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi

17.00 odjezd relikvie sv. Václava na Pražský hrad

18.00 mše svatá v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze

Více na www.apha.cz/narodni-svatovaclavska-pout

POŘAD BOHOSLUŽEB

Den	Hodina	Místo
Pondělí	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Úterý	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav
Středa	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Čtvrtek		
Pátek	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav
Sobota	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Neděle	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav

NEDĚLNÍ MŠE SVATÉ VE FARNOSTI

Všetaty	8:15 h
Kozly	9:30 h
Kostelec n.L.	10:30 h (kostel sv. Víta, 1. neděle v měsíci kostel sv. Martina)
Skorkov	11:00 h
Dřísy	15:00 h

Přihlásit se k odběru aktuálních informací můžete zasláním e-mailu na adresu prenosy@staraboleslav.com

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.
Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz
Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz
Uzávěrka čísla je v úterý před poslední nedělí předcházejícího měsíce.*